

- anularea Deciziei C (2020) 5540 final a Comisiei din 6 august 2020 și a Deciziei C (2021) 2834 final a Comisiei din 19 aprilie 2021; și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă; sau
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului și soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În cadrul primului motiv, recurenta contestă aprecierile Tribunalului potrivit cărora nu există niciun risc ca, în viitor, Comisia să încalce articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, întrucât:

- i. motivul întemeiat pe „climatul de încredere reciprocă” nu constituie o prezumție generală de confidențialitate; și
- ii. nu există niciun risc ca Comisia să opună din nou un motiv vag, precum „climatul de încredere reciprocă”, în cadrul unor viitoare cereri de acces la documente.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că nu există niciun risc de reiterare a încălcărilor principiilor transparenței și buneii administrări, precum și a încălcărilor procedurale ale Regulamentului privind transparența [(CE) nr. 1049/2001] săvârșite în procedura care a condus la prezenta cauză.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Pitești (România) la data de 2 martie 2023 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor” / Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

(Cauza C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”)

(2023/C 189/13)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Pitești

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”

Pârât: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și, în corelație cu acestea, articolul 12 și articolul 47 [din] Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opun limitării formulării unor acțiuni judiciare de către asociațiile profesionale ale magistraților în scopul promovării și apărării independenței judecătorilor și a statului de drept, precum și al salvagărdării statutului profesiei, prin introducerea condiției existenței unui interes legitim privat limitat excesiv, în baza unei decizii obligatorii a Înaltei Curți de Casație și Justiție urmate de o practică națională în cauze similare celei în care este formulată prezenta cerere, prin impunerea unei legături directe dintre actul administrativ supus controlului de legalitate al instanțelor și scopul direct și obiectivele asociațiilor profesionale ale magistraților, prevăzute în statutul acestora, în situații în care asociațiile urmăresc obținerea unei protecții jurisdicționale efective în domeniul reglementate de dreptul Uniunii în acord cu scopul și obiectivele generale statutare?

2) În funcție de răspunsul la prima întrebare, articolul 2, articolul 4 alineatul (3) TUE și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, anexa IX la Actul de aderare a României la Uniunea Europeană și Decizia 2006/928 ⁽¹⁾ se opun unei reglementări naționale care restrânge competența Direcției Naționale Anticorupție prin atribuirea competenței de anchetare a infracțiunilor de corupție (*lato sensu*) săvârșite de judecători și procurori în sarcina exclusivă a unor procurori anume desemnați (de Procurorul General al României, la propunerea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii) din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv al parchetelor de pe lângă curțile de apel, aceștia din urmă având în competență și celelalte categorii de infracțiuni comise de judecători și procurori?

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială, 11/vol. 51, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Haskovo (Bulgaria) la 7 februarie 2023 – „Ekostroy” EOOD/Agentsia „Patna infrastruktura”

(Cauza C-61/23, Ekostroy)

(2023/C 189/14)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Haskovo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Ekostroy” EOOD

Pârâtă: Agentsia „Patna infrastruktura”

Întrebarea preliminară

Articolul 9a din Directiva 1999/62/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 1999 privind taxarea vehiculelor pentru utilizarea infrastructurilor rutiere trebuie interpretat în sensul că cerința prevăzută la acest articol a proporționalității sancțiunii cu încălcările dispozițiilor naționale adoptate în temeiul acestei directive se opune unei reglementării naționale precum cea în discuție în procedura principală, care prevede aplicarea unei amenzi sau a unei sancțiuni pecuniare în quantum forfetar (persoanelor fizice sau juridice) pentru încălcări ale normelor privind obligația de stabilire și achitare prealabilă a cuantumului taxei rutiere pentru utilizarea infrastructurii rutiere, independent de natura și gravitatea lor, dar și posibilitatea exonerării de răspunderea contravențională prin plata unei așa-numite „taxe compensatorii”?

⁽¹⁾ JO 1999, L 187, p. 42, Ediție specială, 07/vol. 7, p. 88.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 13 februarie 2023 – Cobult UG/TAP Air Portugal SA

(Cauza C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cobult UG

Pârâtă: TAP Air Portugal SA